

ε. Ὁ αἰώνιος κυρίαρχος (Μαρκ. 14,53-65)

1. Γιατί οἱ Ἑβραῖοι ἐσταύρωσαν τόν Χριστό; Γιατί ἔγιναν θεοκτόνοι; Ἐπειδή ἄφησαν τόν ἑαυτό τους νά γεμίση **μέ προκατάληψη** ἐναντίον Του. Ἡ προκατάληψη τούς ἐτύφλωσε.

Οἱ Ἑβραῖοι νομοδιδάσκαλοι εἶχαν τήν **λαθεμένη** **ιδέα**, ὅτι ἡ σωτηρία ἐξασφαλίζεται μέ τήν σχολαστική τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου. Ἡ σχολαστικότητά τους εἶχε φθάσει **μέχρι τό σημεῖο**, νά θεωροῦν ἀνεπίτρεπτη παράβαση τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου νά δώσῃ ἕνας ἰατρός συμβουλές σέ ἄρρωστο!

Ὁ Χριστός καταπατοῦσε **ἐπιδεικτικά** τίς λαθεμένες αὐτές διατάξεις-ἐρμηνεῖες τῶν νομοδιδασκάλων⁶. Καί οἱ νομοδιδάσκαλοι (γραμματεῖς καί φαρισαῖοι) **ἔβγαλαν γι' Αὐτόν τό συμπέρασμα**: Ὁ ἄνθρωπος αὐτός δέν μπορεῖ νά εἶναι ὄργανο τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ δέν τηρεῖ τό Σάββατο!

Ἡ ιδέα τους αὐτή τούς ἔκαμε νά γεμίσουν μέ προκατάληψη. Καί ὅσο περισσότερα θαύματα ἔκανε ὁ Χρι-

6. Ἁγίου Κυρίλλου, Εἰς τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, βιβλίον Β', κεφ. Στ, P.G. 73,348B. Ὁ Χριστός διακηρύττει, ὅτι ὁ Πατήρ δέν παύει νά ἐνεργῇ τά θεοπρεπῆ καί κατά τό Σάββατον. Ὁ Υἱός, ἔχων μίαν θέλησιν καί ἐνέργειαν μέ τόν Πατέρα, καί Αὐτός ἐνεργεῖ τά θεοπρεπῆ ἔργα τῆς εὐσπλαχνίας καί κατά τό Σάββατον.

στός, τόσο ἡ προκατάληψή τους ἐμεγάλωνε· τόσο περισσότερο Τόν ἐμισοῦσαν!

2. Μὲ τί ὅμως δικαιολογία νά Τόν ἐξόντωναν;

Ἡ προκατάληψη τούς ἐσπρωξε σέ ἓνα νόθο λαϊκισμό. Πιάνονται ἀπό τίς λαϊκές ἐκδηλώσεις τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου Του σπὴν Ἱερουσαλήμ (Κυριακή τῶν Βαΐων). Καί νά, ἔτοιμο τό κατηγορητήριο: «Ἐτοιμάζει ἐπανάσταση! Μά μέ τὴν Ρώμη δέν θά τὰ βγάλη πέρα! Θά νικηθῇ! Καί θά τὰ πληρώσῃ ὁ κοσμάκης! Καί ἐλεύσονται οἱ Ρωμαῖοι καί ἀροῦσιν ἡμῶν τόν Τόπον καί τό Ἔθνος» (Ἰωάν. 11,48)!

Μερικοὶ στό Συνέδριο (ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος) βλέπουν, ὅτι ἡ προκατάληψη ὀδηγεῖ σέ ἀμαρτωλά μονοπάτια. Καί ἀρνοῦνται νά συμφωνήσουν! Μά παρεμβαίνει ὁ ἀρχιερέας Καϊάφας: Συμφέρεται, λέγει, νά πάν ἀδίκῃ ἕνας, παρά νά καθῆ ὁλόκληρο τό ἔθνος (Ἰωάν. 11,50)!

Καί ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον!

Τόν συλλαμβάνουν καί Τόν ὀδηγοῦν στό κριτήριο σάν ἐπαναστάτη!

3. Ἀρχίζει ἡ δίκη. Μὲ πρόεδρο τὸν ἀρχιερέα Καϊάφα. Δίκη παράξενη. Χωρὶς κατηγορητήριο. Πρῶτα Τόν συνέλαβαν, καί μετὰ προσπάθησαν νά συντάξουν κατηγορητήριο. Μά δέν τὰ κατάφεραν.

Ὁ Ἰησοῦς, βλέποντας μέ τί τρόπο γινόταν ἡ δίκη, δέν ἔκαμε καμμιά παρατήρηση. Σιωποῦσε.

Δέν εἶχε ἔλθει σπὴν γῆ νά κάμῃ ἐπανάσταση κατὰ τῶν Ρωμαίων (γιά νά ἀλλάξῃ ὁ λαός ἀφεντικῶ). Καί δέν ἤθελε νά πεθάνῃ σάν ἐπαναστάτης.

Εἶχε ἔλθει, σάν Υἱός τοῦ Θεοῦ,

- νά φωτίσῃ τὸν κόσμο μέ τὴν διδασκαλία Του·
- νά τὸν ἀγιάσῃ μέ τὴν θυσία Του.

Καί ἤθελε γι' αὐτό νά πεθάνῃ σάν Υἱός τοῦ Θεοῦ· ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Πατέρα Του. Δίνοντας σέ μᾶς ὑπόδειγμα ὑπακοῆς μέχρι θανάτου.

Καί ὁ Καϊάφας, πού σάν Σαδδουκαῖος δέν ἐπίστευε οὔτε σέ Υἱό Θεοῦ, οὔτε σέ Μεσσία, ξεχνώντας τίς λαϊκίστικες πονηρίες του, γύρισε σπὴν σωστή βάση. Καί εἶπε στὸν Ἰησοῦ:

– Σὲ ἐξορκίζω εἰς τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζώντος, νά μᾶς εἰπῆς: Εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Εὐλογητοῦ; **Ναί, ἤ ὀχι;**
Μά ὁ Χριστός αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐρώτηση περιέμενε. Καί ἀπάντησε:

– **Ναί, ἐγὼ εἶμαι.** Καί θά ἔλθῃ καιρός, πού θά Μέ ἰδῆτε, Ἐμένα τὸν Υἱό τοῦ Ἀνθρώπου, νά κάθωμαι ἐκ δεξιῶν τῆς Μεγάλῃς Δυνάμεως (τοῦ Θεοῦ), καί σπὴν συνέχεια νά ἔρχωμαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ⁷.

4. Μὲ τὴν ἀπάντησή Του αὐτὴ ὁ Ἰησοῦς ἔδωκε γιά τὸν Ἐαυτό Του μιὰ τριπλῆ μαρτυρία.

- Ναί. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Υἱός τοῦ Εὐλογητοῦ.
- Κάθωμαι ἐκ δεξιῶν τῆς Μεγάλῃς Δυνάμεως (τοῦ Θεοῦ).
- Θά ἔλθω πάλιν μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, νά κρίνω τὸν κόσμο.

5. Ἀλλὰ τό Συνέδριο, τό Ἀνώτατο Δικαστήριο,

7. Gaechter, Paul, Das Matthäus Evangelium, Ein Kommentar, Innsbruck, Tyrolia V. 1963, s. 881.

δέν σκόνταψε σπίν μαρτυρία τοῦ προφήτου Δανιήλ.
Γιατί;

Μήπως δέν κατάλαβαν, τί τούς εἶπε ὁ **Χριστός**;
Ἄσφαλῶς κατάλαβαν. Καί πολύ καλά μάλιστα.

Τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ Ἑβραῖοι δέν ἦταν οὔτε ἄγριοι, οὔτε πρωτόγονοι. Ἦταν ἕνας λαός ὄχι μόνο βαθιά θρησκευτικός, ἀλλά καί μέ μεγάλη μórφωση καί ὑψηλό ἐπίπεδο πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ἀκόμη καί οἱ πῖο ἀπλοῖ Ἰσραηλίτες ἤξεραν σέ βάθος τήν Παλαιά Διαθήκη. Καί δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε οὔτε σιγή, ὅτι τό Συνέδριο τό ἀποτελοῦσαν οἱ διαπρεπέστερες σέ μórφωση καί σοφία φυσιογνωμίες τοῦ Ἰσραήλ.

Δέν ἐπιτρέπεται ὄχι νά τό εἰπῆ κανείς, ἀλλά οὔτε νά τό διανοθῆ, ὅτι μπορεῖ νά μὴν κατάλαβαν στό Συνέδριο, τί τούς εἶπε ὁ Χριστός. Τά λόγια τοῦ Χριστοῦ ἦταν πολύ ἀπλᾶ· πολύ σαφῆ· ξεκάθαρα· καί μάλιστα γιά ἀνθρώπους πού ἔπαιζαν τά λόγια τῶν Γραφῶν στά δάκτυλα.

6. Οἱ δικαστές-μέλη τοῦ Συνεδρίου - βρέθηκαν σέ δύσκολη θέση, σέ **δίλημμα**: Ἐπρεπε νά κάνουν ἕνα ἀπό τά δύο:

• **ἢ νά ἀναγνωρίσουν τόν Ἰησοῦ Υἱό Θεοῦ καί Θεό·**

• **ἢ νά Τόν ἀπορρίψουν σάν βλάσφημο καί ἀσεβῆ.**
Προτίμησαν τό δεύτερο.

Ὁ Καϊάφας, ὅταν ἄκουσε τά λόγια αὐτά, ἐξεδήλωσε μέ ἕνα συμβολικό τρόπο (σχίζοντας τά ἱμάτιά του) ἔντονη ἀγανάκτηση γιά τό ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐτόλμησε καί ἔκαμε γιά τόν Ἐαυτό Του μιά τέτοια ὁμολογία. Καί ἐρώτησε τούς συνέδρους:

– Τί λέτε; Χρειάζεται, μετά ἀπό τά λόγια Του αὐτά, νά ψάχνωμε γιά μάρτυρες καί κατηγορητήριο; Δέν ἀρκεῖ μιά τέτοια ὁμολογία ἐκ μέρους Του;

– Ἄρκεῖ...

– Τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ; Τί ποινή πρέπει νά Τοῦ ἐπιβληθῆ;

– Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Καταδικάζεται σέ θάνατο.

Καί ἔτσι ὁ Ἰησοῦς καταδικάστηκε ἀπό τό Ἀνώτατο Δικαστήριο τοῦ Ἰσραήλ σέ θάνατο, ἐπειδή εἶπε ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ⁸.

7. Αὐτή ἦταν ἡ πῖο ἐπίσημη ἐπιβεβαίωση-πιστοποίηση, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυττε, πῶς ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ ΘΕΟΣ.

Ὁ Ἀνώτατος Πνευματικός Ἄρχων τοῦ Ἰσραήλ (ὁ Ἀρχιερέας Καϊάφας), ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Διοικητικοῦ καί Δικαστικοῦ Σώματος τοῦ Ἰσραήλ (ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου), μέ τόν πῖο ἐπίσημο πνευματικό καί δικονομικό τρόπο (ἐξορκίζοντάς Τον στό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ),

• προκαλεῖ τόν Ἰησοῦ νά τοῦ εἰπῆ, ἂν εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος;

• ὁ Ἰησοῦς ὑπακούοντας στόν ἐξορκισμό ἀπαντᾶ: Naί, ἐγώ εἰμί...

• τό Συνέδριο τόν καταδικάζει σέ θάνατο, ἐπειδή εἶπε ὅτι εἶναι ὁ **Υἱός τοῦ Θεοῦ** (ὁ ἕνας καί μοναδικός, ὁ κατά φύσιν, ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ).

8. Blinzler, Joseph, Der Prozess Jesu, Regensburg 1960³, s. 87-174. καί Der Prozess gegen Jesus (Quaestiones Disputatae 112) Herausg. Karl Kertelge Herder, Freiburg 1987.

Μπορούσε νά γίνη πιό επίσημη επιβεβαίωση, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐδίδασκε καί ἔλεγε, ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ;

στ. Χωρίς προκατάληψη

1. Ἕνας ἄθεος λόγιος ἠθέλησε κάποτε νά διαπιστώσῃ μόνος του, ἂν ὁ Χριστός ἔλεγε πῶς εἶναι Θεός.

Ἐπῆρε λοιπόν τήν Καινή Διαθήκη καί ἐμελέτησε τά Εὐαγγέλια. Μέ ἀπλότητα. Χωρίς προκατάληψη. Καί κατέληξε στό συμπέρασμα:

– “Ὅποιος μελετάει τά Εὐαγγέλια καί δέν βλέπει σ’ αὐτά, ὅτι ὁ Χριστός τό διεκήρυξε ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος αὐτός:

- ἢ ἔχει τόση προκατάληψη, πού τοῦ ἔχει στερήσει τήν δύναμη νά βλέπῃ καί νά κρίνῃ,
- ἢ ἔχει σέ ἀπελπιστικό βαθμό μειωμένη αντίληψη.

2. Ἀκόμη χειρότερη εἶναι ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, πού, ἐνῶ δέν διάβασε ποτέ του τό Εὐαγγέλιο στά σοβαρά, ἐκφράζει ὑπεύθυνες γνώμες!

